

Термін проходження військово-лікарської комісії скоротили до чотирьох днів

Стор. 2

Відкрили справу: поліція перевірить ціни на причепи, які купила мерія

Стор. 3

Медики кременчуцької «швидкої» погрожують страйком

Стор. 4

«Пікардійська Терція» в Кременчуці: потужний виступ, теплий прийом

Стор. 7

Кременчуцький

ТелеграфЪ

www.telegraf.in.ua | 2 листопада 2023 року | №6 (1231) | Не для продажу. Розповсюджується безкоштовно.

«ГРОШІ НА ЗСУ!»

Місцеві жителі пікетували міську раду

Мешканці Кременчука вимагають виділяти більше коштів для армії

Вранці у суботу, 28 жовтня, кременчужани пікетували міську раду з вимогою виділяти більше коштів на потреби ЗСУ. До мітингувальників вийшов міський голова Віталій Малецький зі своїми заступниками

Містяни наголосили: вони вважають, що треба виділяти менше грошей на благоустрій, а також підкреслили, що керівництво міста та топчиновники не повинні нараховувати собі великих премій. Краще максимум коштів скерувати на автівки, дрони, зброю, амуніцію, ліки для військових, які боронять країну. Людей обурює, що часто на автівки, одяг, ліки та необхідне спорядження для наших воїнів гроші збирають їхні сім'ї або волонтери. І такі збори затягуються на кілька місяців, а хлопцям усе це потрібно «на вчора».

Відповідаючи на запитання про закладання нових скверів,

Віталій Малецький розповів, що іноземна міжнародна компанія вже три роки поспіль безкоштовно дарує Кременчуку саджанці на 400 тисяч грн для облаштування скверів: один - сквер Лесі Українки біля школи №15, другий - біля школи №2, третій - неподалік пам'ятника Шевченку. Компанія оплатила посадковий матеріал, а «Благоустрій Кременчука» висадив ці дерева. Він додав, що відмовитися від озеленення повністю влада не може, бо за це отримують зарплату працівники «Благоустрою Кременчука».

Мітингувальники вважають, що центральна ялинка на площі Перемоги не потрібна під час

новорічних свят. На що мер відповів, що минулого року до двох військових із підрозділу ППО, який дислокувався у Кременчуці і захищав його, на Різдво приїхали їхні родини з Одеси та заходу України. За його словами, військові сказали: - Ми воюємо за те, щоб наші діти мали все - школу, садочок, ялинку, мали свята.

На запитання, чому не можна прикрасити живі ялинки, які ростуть у парку, він відповів, що вони не витримають навантаження прикрас. Та додав, що ілюмінація, іграшки та гірлянди закуплені ще до повномасштабної війни, як і сама штучна ялинка, тож на них кошти витратити не будуть:

Також міський голова зауважив, що 50% податків на доходи, які надходять до міського бюджету від військових, витрачаються виключно на підтримку цих самих військових. Але витратити більше не є можливим, бо з цих коштів, наприклад, виплачують зарплати медикам, освітянам, дотують комунальні підприємства, облаштовують укриття.

Крім того, пан Малецький поінформував присутніх, що наше місто в області - на першому місці за сумою допомоги, яка надається ЗСУ, і повідомив, що протягом останнього року наше місто надало на потреби сил оборони 386 млн гривень, а 27 жовтня на сесії міськради виділили ще 25 млн гривень. Також міський голова нагадав, що Кременчук допомагає громадам, які

звільнили від загарбників. Їм надсилають гуманітарну допомогу.

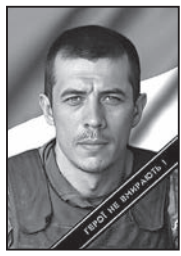
Періодично люди скандували «Гроші на ЗСУ!» та намагалися донести думку, що тих грошей, які виділяють на потреби ЗСУ у місті - все одно замало.

Наприкінці мітингу люди просили представників міської влади, аби вони звітували, як допомагають силам оборони та що саме закуповують за гроші кременчужан-платників податків. Натомість мер Віталій Малецький пояснив: для того, щоб військові могли отримати допомогу, вони мають звернутися з офіційним листом до Кременчуцької міської ради, який міститиме перелік необхідних речей. І міська рада візьме їхні потреби до уваги.

Катерина ТУРУБАРА

ВОЇНИ СВІТЛА

Воїни Кременчуччини загинули, захищаючи Україну

Сергій Левченко

На війні загинув 38-річний військовий із Кременчуцького району Сергій Володимирович Левченко. Про це повідомили на сторінці Відділу культури та дозвілля Семенівської селищної ради у Фейсбуці.

Шлях Героя на рідну землю для вічного спочинку був довгим. Він загинув 30 червня 2023 року, захищаючи Батьківщину, біля населеного пункту Роздолівка поблизу Бахмута.

Віктор Бердник

На російсько-українській війні загинув військовий з Кременчуцького району Віктор Олександрович Бердник. Військовий, 1976 року народження, загинув 23 жовтня у районі населеного пункту Новопротокопівка Запорізької області.

Водій-заправник автомобільного відділення взводу забезпечення артилерійського дивізіону військової частини А 4674 був родом із с. Пустовійтове Глобинської громади.

Віктор любив життя і будував плани, але війна зруйнувала всі мрії.

Володимир Плісецький

Кременчуччина попрощалася з музикантом фестивалю «Червона рута», військовослужбовцем та музикантом із Глобинської громади Володимиром Плісецьким.

Молодший сержант 32 окремої механізованої бригади загинув у бою поблизу населеного пункту Іванівка Куп'янського району Харківської області.

Володимир народився 4 серпня 1979 року в селі Марто-Іванівка Олександрійського району Кіровоградської області. Після закінчення музичної школи виступав у складі музичного рок-гурту «Проект 2» Олександрії. Гурту було присвоєне звання народного, він неодноразово брав участь у фестивалі «Червона рута». Володимир брав участь у зйомках фільмів як помічник звукорежисера. Був гітаристом гурту «Заводний апельсин». У 2013 році одружився, мав сина. У 2021-2022 роках переїхав до Кременчука, працював менеджером у ТОВ «Глобал дутс».

Із початком повномасштабної війни прибув із сім'єю до села Великі Кринки. 26 січня 2023 року був призваний по мобілізації Кременчуцьким РТЦК та СП. Загинув 7 жовтня 2023 року.

Іван Мордовін

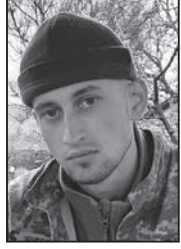
На війні загинув військовий із Кременчука, 39-річний молодший сержант із позивним «Естет», Іван Петрович Мордовін.

Іван народився 14 січня 1984 року в Кременчуці. Закінчив школу №26, після цього навчався у залізничному технікумі, а далі тривалий час працював на Укрзалізниці.

З перших днів війни Іван став на захист нашої Батьківщини – вступив у місцеве ТРО, стояв на блок-постах. Згодом його відправили у зону бойових дій.

17 жовтня 2023 року поблизу Новомихайлівки на Донеччині підрозділ Івана Мордовіна потрапив під сильний артобстріл, де захисник отримав смертельні травми.

У Івана Мордовіна залишилися мати, донька та наречена.

Олег Підтикан

Кременчуччина попрощалася з морським піхотинцем 23-річним Олегом Підтиканом.

Народився Олег Іванович Підтикан 5 березня 2000 року в селі Салівка. Після успішного закінчення Салівської загальноосвітньої школи навчався в Горішньоплавнівському Вищому професійному гірничо-будівельному училищі, де здобув декілька професій: слюсаря з ремонту колісних транспортних засобів, водія категорій «В» і «С», водія великовантажних автомобілів.

Із 2019 року працював у ТОВ «Феррострой» за спеціальністю. 2 березня 2023 року був мобілізований. У жовтні 2023 року при виконанні штурмових дій у контрнаступі українських військових підрозділів водій кулеметного відділення роти вогневої підтримки матрос морської піхоти ЗСУ Олег Підтикан отримав поранення. Через декілька днів, 18 жовтня, помер в Одеському військовому госпіталі.

Василь Куковинець

17 жовтня 2023 року під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України поблизу населеного пункту Колесніківка Харківської області загинув Василь Іванович Куковинець.

Чоловік був призваний на військову службу 10 березня 2023 року та був головним сержантом. У нього залишилися мати, дружина та доньки.

МІСТО

Термін проходження військово-лікарської комісії скоротили до чотирьох днів

В Україні скорочують терміни проходження військово-лікарської комісії (ВЛК) згідно з рішенням РНБО, яке було введено в дію указом президента

Тепер медогляд військовозобов'язаних має тривати не довше ніж 4 робочі дні.

Про це інформує пресслужба МОЗ. У повідомленні йдеться, що у рамках міжвідомчої взаємодії Міністерство охорони здоров'я та Національна служба здоров'я оновили специфікації та умови закупівель медичних послуг за пакетом «Медичний огляд осіб, який організовується територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки».

Зміни передбачають встановлення граничних строків проведення медоглядів та досліджень військовозобов'язаних, а саме:

- проведення медичних оглядів щодо придатності до військової служби – не більше чотирьох робочих днів;
- проведення лабораторних досліджень – не більше трьох робочих днів;
- проведення інструментальних досліджень – не більше трьох робочих днів.

У МОЗ наголосили, що голови обласних військових адміністрацій, керівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки й працівники закладів охорони здоров'я мусять дотримуватися вказаних строків.

– Також вони повинні організувати раціональні маршрути проходження ВЛК і контролювати, щоб військовозобов'язані проходили медогляди за окремою чергою, – додали у відомстві.

Крім того, зробили ще один крок до цифровізації роботи ВЛК, що прискорить проведення медоглядів військовозобов'язаних.

– Медики, що працюють у ВЛК при центрах комплектування, використовують електронну систему охорони здоров'я. Тож за необхідності вони можуть переглядати вже наявні записи інших лікарів, що були внесені в ЕСОЗ, створювати електронні направлення на необхідні діагностичні процедури, – зазначають у МОЗ.

Віктор КРУК

Залужний відзначив кременчужанина, який брав участь у звільненні Андріївки

«Золотий хрест» від Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Залужного отримав воїн із Кременчука Владислав Шабан

Військовий брав участь у звільненні Андріївки Бахмутського району Донецької області.

Як розповів «Кременчуцькому Телеграфу» Владислав Шабан, під час звільнення Андріївки він взяв

на себе ініціативу групи, чим вдалося врятувати декілька життів.

Служить Владислав Шабан уже понад рік. Він підписав контракт 29 серпня 2022 року.

Дарія ЗГУРА

Випускник Кременчуцької ГТА отримав орден «За мужність» III ступеня

Днями випускнику Кременчуцької гуманітарно-технологічної академії імені А. С. Макаренка 2007 року Євгенію Сербіну вручили орден «За мужність» III ступеня. Про це повідомляється на фейсбук-сторінці навчального закладу

Після навчання в училищі на відділенні фізичного виховання Женья був призваний до лав Збройних сил України. З 2010 року проходив службу в пенітенціарній системі. З 2014 року брав участь в АТО в Донецькій і Луганській областях (Маріуполь, Золоте, Щастя, Катеринівка, Авдіївка). З 2017 року служить в одному зі спеціальних підрозділів Національної гвардії України. У

2020 році Євгенія нагородили відзнакою командувача ООС «Козацький хрест» III ступеня та державною нагородою – медаллю «За військову службу Україні».

На початку повномасштабного вторгнення перебував у зоні проведення ООС, під містом Щастя. Далі була передислокація на донецький напрям, Велика Новосілка, де і провів більшу частину часу. Важке

поранення отримав під час деокупації населеного пункту Павлівка під Вугледаром, після якого проходить лікування в інституті нейрохірургії у Києві.

Катерина ТУРУБАРА

Переселенець із Луганщини почав у Кременчуці власну справу

Нині замовниками Ігоря Шостака є французька компанія та відомі українські виробники

Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Філіп Пронін.

До початку воєнних дій у 2014 році Ігор Шостак успішно займався пошиттям одягу. Через окупацію змушений був виїхати, втративши обладнання.

У нашому місті він почав розвивати власну справу з нуля. Орендував приміщення і згодом налагодив виробництво. Спочатку працював із колишніми партнерами. Підприємство виконувало конструкторську і

технологічну роботу, оскільки не було власного швейного обладнання.

Згодом підприємець закупив техніку, скориставшись обласною програмою з підтримки внутрішньо переміщених осіб. Отримав 50% відшкодування вартості обладнання та 100% – за оренду приміщення.

Підприємство Ігоря Шостака спеціалізується на виготовленні білизни, піжам і футболок. Нині його замовниками є французька компанія та відомі українські виробники.

Катерина ТУРУБАРА

Кременчуцька РВА: борги по зарплаті у районі перевищують 27 млн грн

Про це повідомив заступник начальника Кременчуцької районної військової адміністрації Артем Даценко. За його словами, це на чотири млн грн менше, ніж було у вересні.

Артем Даценко пояснив, що при Кременчуцькій РВА створена комісія із заборгованості податкових надходжень, зарплат та пенсійних виплат. І якщо у когось є інформація про те, що якісь підприємства не виплачують своїм працівникам вчасно зарплату, то варто повідомляти про це комісію, яка візьме це питання під свій контроль.

Віктор КРУК

Головна редакторка:

Ольга Мінчук

Верстка:

Анатолій Василенко

Газета є членом
Української асоціації видавців
періодичної преси

Е-mail відділу новин:
telegraf.in.ua@gmail.com

Адреса редакції
та видавця:
39600, Кременчук,
вул. Шевченка, 50а
Тел. (0536) 74-35-73
(068) 640-44-48

Номер (опільний випуск) підписано до друку 01.11.2023р.
Віддруковано у ТОВ «АСМІ» м. Полтава,
пр. Перспективний, 6, тел. (05322) 2-57-69
e-mail: tovastmi@mail.ru
Замовлення № 13059. Наклад 1000 прим.
Свідчення про реєстрацію серія ПЛ № 951-208ПР від 24.05.2011р.
Засновник – ПП С.В. Кулюсов
Видавець – ПП «Видавничий дім «Приватна газета»

Відповідальність за зміст публікацій несе автор. Листування з читачами – на сторінках газети. Редакція може не поділяти думку автора публікації. Рукописи не повертаються. Використання матеріалів і новин «Кременчуцького Телеграфу» дозволяється тільки при письмовому дозволі редакції. Всі права захищені. За порушення авторських прав Законодавством передбачена відповідальність.

Відкрили справу: поліція перевірить ціни на причепа, які купила мерія

Правоохоронці відкрили кримінальне провадження з приводу можливого кримінального правопорушення, вчиненого службовими особами виконкому Кременчуцької міської ради. Йдеться про розтрату бюджетних коштів при закупівлі товарів за завищеними цінами

Заяву до прокуратури щодо ймовірного завищення цін на вживані причепа, які мерія купила для потреб військових, подала ГО «Трансперенсі Інтернешнл Україна». Наразі ця антикорупційна громадська організація отримала відповідь на свою заяву та витяг із Єдиного реєстру досудових розслідувань від 10 жовтня.

Попередня кваліфікація кримінального правопорушення – ст. 191, ч. 4 Кримінального кодексу України «привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем» у великих розмірах або в умовах воєнного стану.

Нагадаємо, виконком Кременчуцької міської ради придбав для військових низку мобільних комплексів для прання та гігієни. Постачальниками їх стали дві фірми:

– **ТОВ «Житлоінвест»** (фірма доньки експера Кременчука Олега Бабаєва та доньки Олександра Плузника – колишнього очільника Полтавського УБОЗу, «найбагатшого мільйонера», фігуранта журналістських розслідувань);

– **ТОВ «Дормаш груп»**, яке очолює Віталій Котляр, депутат Кременчуцької міськради.

Аналізуючи тендери, ми дійшли висновку, що їхні умови прописували саме під ці конкретні фірми. А якщо хтось інший рипався на відкриті торги, його пропозицію відхиляли як таку, що не відповідає умовам.

До речі, Держаудитслужба знайшла порушення на тендері на лазні-пральні, де виконком відхилив дешевшу пропозицію. Але договір уже був виконаний, гроші за товар перераховані, тож тепер переплату у 420 тис. грн ніхто не поверне.

Вживані причепа для мобільних комплексів для прання виконком купував окремо, без тендерів. Закон дозволяє проводити оборонні закупівлі напряму, без використання системи Prozorro, і виконком цим правом скористався. І замовник вибрав постачальника на власний розсуд. Ним стала юна фірма ТОВ «Активбуд-М», зареєстрована під час повномасштабної війни. Бізнес-зв'язки цієї фірми ведуть до депутата Кременчуцької міськради Олександра Яцини і до віцемера з будівництва Дмитра Кравченка.

Ми порівняли ціни на вживані причепа з ринковими та дійшли висновку, що вони завищені. Так, у Єдиному державному реєстрі судових рішень ми знайшли справу, де засвітилася ціна на вживані причепа, за якою фірма «Активбуд-М» купувала їх у Німеччині. Там вони коштували 3700-4200 євро за одиницю. За нашими підрахунками, вартість одного причепа з розмитненням у середньому обходилася ТОВ «Активбуд-М» у 205 900 грн. Фірма ремонтувала, фарбувала причепа – і продавала (на замовлення виконкому) вже в 5 разів дорожче, фактично за ціною нових. За кожен вживаний причеп мерія платила понад мільйон.

Тепер ціни на товари мають дослідити правоохоронці. Справу розслідує Кременчуцьке районне управління поліції під процесуальним керівництвом Кременчуцької окружної прокуратури.

Тетяна ДОНЧЕНКО

Ураган на Полтавщині: вітер зривав дахи, валив дерева

У суботу, 28 жовтня, на Полтавщині лютувала негода – сильний вітриган валив дерева, зривав покрівлю з дахів та обривав проводи. Пориви вітру досягали 25-28 м/с

Унаслідок негоди на Полтавщині в понад 40 тисяч людей було відсутнє електропостачання. Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Філіп Пронін.

Через сильні пориви вітру знеструмлено 241 населений пункт у 15 громадах області – Кременчуцькій, Полтавській, Диканській, Котелевській, Зіньківській, Миргородській, Шишацькій, Великобагачанській, Лубенській, Пирятинській, Оржицькій, Хорольській, Семенівській, Глобинській та Козельщинській.

Над відновленням електропостачання працювало 105 аварійних бригад, 315 робітників та 118 одиниць техніки.

Пресслужба Кременчуцької міськради повідомила, що протягом дня аварійні бригади КП «Благоустрій Кременчука» ліквідували наслідки негоди за 15 адресами.

Працівники підприємства прибирали дерева та гілки, які впали на дороги, тротуари та у дворах кременчужан.

У селищі Котельва сильний порив вітру повністю розкрив дах кінотеатру. Ніхто не постраждав.

Катерина ТУРУБАРА

Кременчужанам починають виплачувати кошти за пошкоджене майно

Кременчужанам, майно яких постраждало внаслідок ракетного удару 22 вересня, почнуть виплачувати кошти. Перші 15 актів обстеження комісії затвердили минулого тижня на засіданні виконавчого комітету

Суми компенсацій складають від кількох тисяч до 350 тис. гривень. Кошти виділяють як із міського, так і з державного бюджетів за програмою є-відновлення.

Міський голова Віталій Малецький, відповідаючи на наше запитання, повідомив, що нині заяви на компенсацію подали 29 кременчужан, але ще не всі квартири обстежені. Він зазначив, що кількість звернень збільшуватиметься, бо частина квартир стоять зачинені.

Нагадаємо, на компенсацію шкоди, завдані останнім ракетним ударом по Кременчуку, потрібно 30 млн гривень

Ольга МІНЧУК

Чому кременчужанам слід «скидатися» на ремонти ліфтів

На деяких під'їздах кременчуцьких багатоповерхівок з'явилися оголошення про необхідність проведення капітальних ремонтів ліфтів. І жителі цих під'їздів обурені тим, що їм пропонують скинутися грошима на ці ремонтні роботи

До прикладу, в оголошенні на одному з під'їздів будинку №20 на проспекті Свободи СРБУ «Кременчукліфт» зазначає, що необхідно провести капітальний ремонт ліфта із заміною обмежувача швидкості за 7 500 тис. грн і канату обмежувача швидкості за 3 300 грн.

А в оголошенні на будинку №1 у кварталі 101 написано, що потрібно замінити тягові (основні) канати за 7 750 грн і канатоведучий шків за 10 200 грн.

Наприкінці оголошень «Кременчукліфт» просить розв'язати питання фінансування співвласниками вартості ремонтних робіт для відновлення працездатності ліфтів, адже роботи з капітального ремонту ліфтів не належать до технічного обслуговування.

Адже, відповідно до ст. 7 Закону України № 417-VIII від 14 травня 2015 року «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку», співвласники зобов'язані забезпечувати технічне обслуговування та у разі необхідності проведення поточного і капітального ремонту спільного майна багатоквартирного будинку.

Чому так

«Кременчуцький ТелеграфЪ» звернувся за роз'ясненнями до технічного директора Спеціалізованого ремонтно-будівельного управління «Кременчукліфт» Олега Скрипця. Він розповів, що грошей, які жителі багатоквартирних будинків сплачують за послуги утримання їхніх будинків, вистачає лише на перевірку, регулювання та змащування ліфтових вузлів і деталей, а також на звільнення застряглих пасажирів.

За його словами, згідно з п. 2.3 «Порядку встановлення вартості технічного обслуговування ліфтів та систем диспетчеризації» вартість технічного обслуговування ліфтів не включає суми витрат на:

- роботи з поточного та капітального ремонту;
- будівельні та електромонтажні роботи, передбачені зазначеним наказом;
- роботи, пов'язані із заміною чи доробкою вузлів та електричних

схем, які не відповідають вимогам безпечної експлуатації ліфта;

- роботи, пов'язані з ліквідацією наслідків аварій, навмисного пошкодження, порушень правил експлуатації та норм енергопостачання, крадіжок обладнання;
- експертні обстеження та повні періодичні планові та позапланові технічні огляди.

Свою чергою, заступник міського голови та директор департаменту ЖКГ Іван Моска-

лик розповів, що у Кременчуці існувала програма, в межах якої з бюджету міста фінансувалися капітальні ремонти ліфтів, зокрема заміни кабін.

– **Проте наразі її немає**, як немає будь-яких інших програм підтримки житлового фонду. Окрім критичних, – зауважив він.

Тож відповідно до чинного законодавства, всі капітальні ремонти лежать на плечах співвласників багатоквартирних будинків.

Висновок

За словами комунальників, щоб якнайшвидше відремонтувати ліфт і запустити його в роботу, саме співвласникам квартир у під'їзді потрібно зібрати гроші, як це роблять зараз мешканці будинку №1 у кварталі 101.

А тим кременчужанам, у яких ліфт наразі працює, але капітально не ремонтований, варто почати збирати гроші на майбутній капітальний ремонт. Або у банку, або на окремий рахунок. Як це зробити, можна дізнатися у своєму ОСББ чи у свого управителя. Або ж шукати спонсора.

Володимир ДМИТРЕНКО

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

... Кременчук відправить у Херсон 10 тонн продуктів.

Із продовольчого резерву кременчуцької громади виділять допомогу вразливим категоріям населення Херсона. На південь відправлять цукор, борошно, крупи, макарони, олію загальною вагою близько 10 тонн. Крім того, зі стабілізаційного фонду Херсонської міської територіальної громади для формування гуманітарної допомоги виділили 11 392 грн.

... за порушення комендантської години хочуть ввести штраф до 17 тисяч гривень.

У Верховній Раді зареєстрували законопроект №10195, який передбачає введення адміністративної відповідальності за порушення режиму комендантської години. За порушення громадянами комендантської години пропонується встановити адміністративну відповідальність у вигляді штрафу від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (8500 – 17000 грн – ред.). А за порушення підприємством встановленого режиму роботи або світломаскування під час дії воєнного стану передбачений штраф на керівника суб'єкта господарювання або ФОП у розмірі від 3000 до 6000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (51000 – 102000 грн – ред.)

... міська влада закупить для Кременчука п'ять вагонів солі на 2,3 млн гривень.

3 міського бюджету додатково спрямують 2 млн 270 тис. гривень на закупівлю солі, яка потрібна «для безперебійної роботи комунальних служб взимку та зменшення аварійності на автошляхах у період негоди». Планується закупити 350 тонн солі для посипання вулиць протижеледною сумішшю. Орієнтовно це складає п'ять вагонів. Як повідомляється, ціни на сіль для промислового перероблення зросли майже втричі. Тому в Кременчуці і виділяють ці додаткові гроші.

Медики кременчуцької «швидкої» погрожують страйком

Влада їх не чує

Медичні працівники Кременчуцької станції швидкої допомоги готові влаштувати акції протесту, аби захистити свої права – прозорість та справедливість оплати праці, гідні умови для роботи та повернення ставок молодшого персоналу

Про це йдеться у зверненні, яке колектив станції № 2 м. Кременчук КП «Полтавського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» (ЕМД) 13 жовтня надіслав президенту Володимирі Зеленському, міністру охорони здоров'я Віктору Ляшчу, директору Національного антикорупційного бюро Семену Кривоносу, начальнику Полтавської ОВА Філіпу Проніну, голові облради Олександрі Біленькому, міському голові Кременчука Віталію Малецькому, нардепам Юрію Шаповалову та Олексію Мовчану, а також мешканцям Кременчуцької територіальної громади.

У зверненні, яке підписали 109 працівників Кременчуцької станції швидкої допомоги, медики нагадали, що отримують найнижчу зарплату в Україні, а директор обласної станції ЕМД Дмитро Лавренко запевняє, що «все нараховують правильно».

«Після поїздки представників нашого колективу в Полтаву та розмови з Дмитром Лавренком, яка закінчилася нічим, ми були вимушені звернутися до адвоката, який зробив відповідні запити.

У відповідях, підписаних директором Департаменту охорони здоров'я Полтавської області Віктором Лисаком, інформації щодо нестачі фінансування вже немає. А низькі зарплати він пояснює, спираючись на відповідні документи (Указ Президента та Постанову Кабміну).

Таким чином, вже кілька місяців ми ніби ходимо по замкненому колу: всі наші звернення (до Президента, до Кабміну, до начальника Полтавської обласної військової адміністрації) переадресовуються до департаменту, і ми отримуємо відписки від його очільника – Віктора Лисака», – написали медики.

Погрози та залякування

Працівники «швидкої» пишуть, що після їхніх звернень почалися цькування та залякування колективу. Наприклад – винесення доган та навіть телефонний дзвінок Дмитра Лавренка одному з фельдшерів із погрозою звільнення та проблем на іншому місці роботи після того, як цей фельдшер висловив своє бачення ситуації в соціальній мережі.

А з 1 травня 2023 року звільнили молодший медичний персонал (санітарок), але не пояснили, хто має виконувати їхні обов'язки (прибирання автотранспорту, приміщень). Це мають робити лікарі та фельдшери?

Натомість у Полтаві набрали додатковий молодший медичний персонал, зауважили медпрацівники.

«Також вийшов наказ щодо районування, який стосується лише Кременчука, згідно з яким працівники мають «по закінченню виклику перебувати в режимі очікування на робочому місці – салоні санітарного автомобіля за адресою завершення виклику, тобто не мають права повертатися на станцію. Відповідно до цього ми не можемо нормально сходити до вбиральні, поїсти, перевдягнутися після забруднення біологічними рідинами тощо. Але ж жодні інші станції в Полтавській області не районує, а працюють так, як і раніше.

Ми просили Дмитра Лавренка й Віктора Лисака прийти, зустрітися з колективом, але вони чомусь проігнорували наше прохання. У своїх аргументах вони посилаються на колективний договір, у складанні та прийнятті якого ми участі не брали і його не підписували», – пишуть медики.

Також вони висловлюють розуміння, що, підписуючи цей лист, можливо, наражаються на небезпеку, йдучи «проти системи».

Відтак кременчуцькі лікарі та фельдшери готові йти на крайні заходи, якщо їхні вимоги не виконають.

«З огляду на зазначене вище, колектив станції № 2 м. Кременчук КП «Полтавського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» вимагає:

- 1) забезпечити законність, справедливість, прозорість оплати нашої праці відповідно стажу, категорії, особливого характеру та умов праці;

- 2) забезпечити гідні умови праці;
 - 3) повернути ставки молодшого медперсоналу на станції № 2 м. Кременчук.
- Не змушуйте нас йти на крайні міри та влаштовувати акції протесту», – резюмували медики.

Початок конфлікту

Ще у червні медики «швидкої» вголо заявили про те, що їхні права порушують. Конфлікт виник через те, що, на думку медиків, їм недоплачують заробітну плату.

«Зрівнялівка» та голі ставки – протягом багатьох місяців лікарі та фельдшери працюють без премій, без урахування надбавок за стаж, нічних змін, матеріальної допомоги тощо.

За словами медиків, обласне керівництво штучно та в ручному режимі зменшує зарплату. Після того, як лікарі та фельдшери міської станції швидкої допомоги озвучили вимоги щодо недорахування, на їхню думку, зарплат – в обласному центрі екстреної медичної допомоги створили неадекватні умови праці та почали погрожувати звільненнями.

Після виходу матеріалу в «Кременчуцькому Телеграфі» до Кременчуцької станції швидкої допомоги дійсно приїздили з Полтави Дмитро Лавренко та Віктор Лисак.

Місяць потому на ситуацію зреагували в Полтавській обласній адміністрації. Тоді начальник ОВА Дмитро Лунін заявив, що працівники Кременчуцької швидкої звикли працювати не за стандартами, а зараз їм доводиться за ними працювати. А зарплата області виплачується однакова – 13,5 тисяч гривень фельдшера та 20 тис. гривень – лікаря. І жодної «зрівнялівки», на яку нарікають кременчуцькі медики, немає.

Але після нової скарги у п'ятницю, 27 жовтня, працівників станції екстреної допомоги прийняв очільник ОВА Філіп Пронін.

Крім того, в обласній держадміністрації створили спеціальну комісію, яка розбиратиметься зі скаргами кременчуцьких медиків станції № 2 м. Кременчука КП «Полтавського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» (ЕМД). Про це повідомив адвокат медпрацівників Валерій Гонтар.

В ОДА розберуться зі скаргами медиків

На запрошення нового голови ОДА Філіпа Проніна в Полтаву приїхали представники колективу, керівник станції Ігор Дубницький та адвокат Валерій Гонтар.

На зустрічі був присутній в. о. директора Полтавської обласної станції екстреної допомоги Дмитро Лавренко, директор обласного департаменту охорони здоров'я Віктор Лисак, юристи.

– Зараз ми збираємо документи, а комісія перевірятиме факти, викладені медиками в ЗМІ, – сказав Валерій Гонтар. – За результатами роботи комісії запланована ще одна зустріч із головою ОВА.

Після нового звернення в усній розмові медпрацівники розповіли «Кременчуцькому Телеграфу» про сподівання, що їх почує новопризначений начальник обласної адміністрації Філіп Пронін, якому підпорядкований департамент охорони здоров'я.

Також вірять у те, що на проблему зверне увагу міський голова Кременчука.

Ольга МІНЧУК

Влада попросила передати місту приміщення та майно шкірвендиспансеру. Що відповідь Полтава?

Кременчуцька влада попросила облраду передати місту приміщення та майно шкірвендиспансеру. Відповідне рішення ухвалили депутати 27 жовтня на засіданні Кременчуцької міськради

У додатку до рішення йдеться, що у Кременчуцькому відділенні комунального підприємства «Полтавський обласний клінічний шкірно-венерологічний диспансер» наразі продовжують працювати п'ятеро лікарів, серед них два лікарі з вищою кваліфікаційною категорією, два лікарі з першою та один лікар із другою кваліфікаційною категорією.

Також по одному фахівцю працюють у лікарні інтенсивного лікування «Кременчуцька» та Кременчуцькій міській лікарні планового лікування та два фахівці – в лікарні «Придніпровська».

Для пацієнтів із тяжкою патологією, які потребують стаціонарного лікування, передбачене одне ліжко на базі терапевтичного відділення лікарні «Придніпровська».

Звернення в цифрах

Протягом 2021 року в Кременчуцькому шкірвендиспансері зареєстрували 42259 звернень, з них у 37762 випадках виявлені захворювання.

У 2022 році ці показники скоротилися і відповідно становили 27629 та 26363.

За дев'ять місяців 2023 року зареєстрували 14424 звернення, із них 14024 – з приводу захворювань.

Розповсюдженість шкірно-венерологічних захворювань у Кременчуці становить:

- у 2021 році – 14181 випадок (636,7 на 10 тис. населення), в тому числі 13282 випадки (596,4 на 10 тис. населення) реєструється вперше;
- у 2022 році – 8222 випадки (376,9 на 10 тис. населення), в тому числі 7498 випадків (343,7 на 10 тис. населення) виявлено вперше.

Окрім того, в шкірвендиспансері функціонує лабораторне відділення. Протягом 2021 року провели 45164 лабораторних досліджень, у 2022 році – 30920, за 9 місяців 2023 року – 27250. Таке різке зменшення пояснюється скороченням штату кваліфікованих лікарів-дерматологів.

Пацієнти вимушені звертатися до приватних лікарів, що «б'є» по гаманцю кременчужан, а також викривляє статистичні дані по захворюваності та може мати негативний епідемічний вплив.

Також значно скоротилася кількість звернень людей з профілактичною метою. Лікарі-дерматологи під час профілактичних оглядів виявляють новоутворення шкіри та найзлоякісніше захворювання – меланому шкіри. Так, протягом 2021 року в місті виявили 19 випадків меланом та 54 інших новоутворень шкіри. У 2022 році ці показники становлять відповідно 13 та 43 випадки, за 9 місяців 2023 року – 12 випадків меланом та 51 випадок інших новоутворень шкіри.

Диспансеру потрібна окрема будівля

У процесі реорганізації медичної галузі в області передбачено закрити Кременчуцький шкірно-венерологічний диспансер. Кременчуцька міська рада та департамент охорони здоров'я можуть працевлаштувати лікарів-дерматологів в інші лікарні нашого міста.

Проте, враховуючи соціально чутливу категорію шкірно-венерологічних захворювань, міська влада вважає за доцільне, аби шкірно-венерологічне відділення розміщувалося в окремому приміщенні. Це дасть можливість лікарям використовувати специфічне лабораторне та інструментальне обладнання.

Більше того, лікарі матимуть можливість проводити консилиуми у складних для діагностики та лікування випадках.

У зверненні зазначається, що будівля №34, в якій наразі розташоване Кременчуцьке відділення комунального підприємства «Полтавський обласний клінічний шкірно-венерологічний диспансер» на вулиці Полковника Гегечкори, перебувала у комунальній власності Кременчука, а у 2007 році була передана у власність територіальних громад Полтавської області.

Враховуючи вищевикладене, депутати Кременчуцької міської ради звертаються з проханням передати будівлі та споруди, інше індивідуально визначене майно, яке знаходиться на вулиці Полковника Гегечкори, б. 34, із спільної власності територіальних громад області до комунальної власності Кременчуцької міської територіальної громади.

Катерина ТУРУБАРА

Це історії десятих жінок, які через війну залишилися без підтримки та взяли на власні плечі своїй чоловічі справи та обов'язки.

«Я – дружина військового»

Це історії десятих чоловіків, яким стало сили залишити власний дім та сім'ю, аби виборювати нашу Перемогу.

Олена Савченко: «Хотіли пожити, як люди, а клята війна зробила по-своєму»

Після того, як Олена дізналася, що її чоловік Сергій загинув на війні, її здоров'я похитнулося. Але жінка знайшла в собі сили жити далі, адже опускати руки не можна: 18-річна дитина-інвалід, син та онук – тепер єдиний сенс її життя

Олена та Сергій познайомилися ще в шкільні роки, коли їм було по 15 років. Вони разом навчалися в білечківській загальноосвітній школі, були однокласниками. Почали зустрічатися і через два роки, коли обом було по 17, одружилися.

Через рік у сім'ї народився син Артур, а через вісім років – донька Даша.

– Прожили ми з ним повні 27 років. 16 вересня було б 28 років, але, на жаль, війна його забрала і ми не зустріли своє 28-річчя разом, – каже Олена.

Обдумане рішення

Жінка розповідає, яким було життя родини до війни. Каже, що жили щасливо, Сергій працював багато років на вагонобудівному заводі. Коли не було роботи, їздив у Польщу, але не затримувався там надовго, бо без сім'ї не міг.

Сама Олена не працювала, тому що Даша – інвалід з дитинства, потребує постійного догляду, який дівчині забезпечує мати.

Сергій був веселим і дуже компанійським чоловіком. У нього було багато друзів, кумів. А ще він дуже любив дітей, які, відчуваючи його енергію, також тяглися до нього.

Все своє життя Сергій майже марив машинами й постійно купував щось новеньке. Перед війною він купив у кредит черговий автомобіль, але виплатити за нього не встиг.

Олена розповідає про рішення Сергія піти на війну:

– Це було після його дня народження, 12 березня. Зранку він прокинувся й каже мені: «Я, мабуть, буду йти на війну. Дай мені військовий квиток». Я почала його відмовляти, але він якщо щось вирішив, то зробить обов'язково. Його ніхто не переконає.

В понеділок він пішов на роботу й подзвонив мені. Я ж думала, він з роботи телефонує, а він вже у військкоматі був, навіть комісію пройшов – тож він був налаштований категорично.

Пару тижнів почекав, поки його призовуть, бо тоді ще багато бажаючих йшло до військкомату. Його забрали 3 квітня. Для мене це було дуже боляче. Я не хотіла, щоб він йшов. Казала йому: «Серьожа, а же ти підеш, якщо ти не можеш без нас довго?» А він відповів: «Це не заробітки, це – війна. Якщо не ми, то хто? Я не хочу, щоб у нашу

родину прийшли прямо у двір. До того ж не хочу, щоб онук, коли виросте, спитав мене: «Діду, а чому ти дома сидів, коли всі на війну пішли». Така його мотивація була....

Страшна звістка

Сергій Савченко був у Донецькій області. Його саме відправили на позицію у район населеного пункту Часів Яр. Востанне він вийшов на зв'язок із дружиною 13 лютого 2023 року.

– Це було о другій годині ночі, – згадує жінка. – Він подзвонив, там були страшні постріли, стріляли з усього, з чого тільки можна. Серьожа сказав мені: «Мабуть, ми звідси не вийдемо». Потім, 13 лютого, годині о 10 ранку, він подзвонив на вайбер – і сказав, що у них все нормально, і на цьому наша розмова перервалася.

Олена кожную годину набирала номер, але не могла додзвонитися ні того дня, ні наступного. 15 лютого жінка подзвонила до побратимів Сергія і вони сказали, що Сергій на позиції й, мабуть, з ним усе гаразд, бо якби щось трапилося, то їх би вже повідомили. Жінка заспокоїлася.

Але о третій ночі дружина одного з побратимів вийшла на зв'язок з Оленою через фейсбук і повідомила страшну новину.

– Це було о третій годині ночі з 15 на 16 лютого, ракети якраз літали над нами. Я зрозуміла по її тону, що щось трапилося, і запитала, що там, а вона каже: «Двохсотий...»

Так я дізналася. Потім дзвонила командирів частини, а він не брав слухавку. Він уже знав, але боявся мені повідомити, бо знав, що в нас хвора дитина. Він синові зателефонував та сказав: «Ваш батько загинув...». А потім ми чекали, поки його привезуть. Його дев'ять днів везли додому. Він загинув 15 лютого на Стрітення, а ховали його 24, на річницю війни. Я розпитувала командирів, як він загинув... Снаряд прилетів у їхній бліндаж і три чоловіки одразу загинули від ураження уламками.

Кажуть, що людина відчуває наближення біди. Олена підтверджує цю думку. Кілька тижнів вона не знаходила собі місця від хвилювання. До всього втратила інтерес.

– За два тижні до трагедії, 29 січня, мені виповнилося 45 років, а чоловік подарував каблучку, про яку я мріяла, з написом «Спаси й збережи». Він також зробив подарунки дітям: і доньці, і синові. Замовив через інтернет. Ми їх отримали, а його так і не дочекалися. Він як відчував та попросився з нами, – каже Олена.

Дізнавшись про загибель чоловіка, жінка розгубилася. Вона не розуміла, що треба робити. Крім рідних, на допомогу прийшла громада.

– Коли ми дізналися, що таке горе сталося, наша голова Самойлюк Анна Василівна надала дуже велику підтримку: і моральну, і матеріальну. Вона все організувала, навіть поховання та урочисті проводи Сергія. Ми дуже вдячні за це. Вона й потім заїжджала, цікавилася, як у нас справи... Вся громада відгукнулася, всі знайомі, друзі. У нього було дуже багато друзів, всі його знали...

Важко залишитися самій

– Страшно залишитися самій, – каже Олена. – Звісно ж, усі допомагають: і його батьки, і моя сестра, і син з невісткою. Але у кожного своя сім'я, своє життя. Найдорожче, що було – то мій чоловік. І за порадою до нього можна було звернутися завжди. Діти є, й онуки є, але потрібен ти тільки чоловіку. А скільки ми прожили разом та пережили – ніхто не знає, тільки він і я.

У Сергія була мрія – повернутися додому, піти на завод працювати та просто жити разом із дружиною та донькою.

– Він казав, що дуже переосмислив життя, коли пішов на війну. Каже, ночами не сплю – про все думаю... А пожити й не встигли. Все війна проклята...

Ось хата дісталася нам – мама померла від коронавірусу і оце ми тільки хату оформили, але він так і не показав туди. Я оформляла документи, коли він уже був на війні. І ремонт ми робили так, що він не бачив – по відео тільки дивився.

Олена каже, що все життя вся надія завжди була на Сергія – він був і годувальник, і господар. А коли його не стало, все змінилося:

– Ніхто не думав, що все може так перевернутися. То ми були такі грамотні, коли чоловік поруч був. Ми сіли в машину і він повів, куди треба. А зараз, щоб поїхати, батьків прошу чи сестру. Завжди просити не будеш. На автобусі не поїду, бо дитину нема куди діти. Дуже важко з цим справлятися, як чоловіка не стало.

3 усмішкою по життю

Відтоді як Сергій загинув, минуло вісім місяців. Олена й досі не може прийти до тями. Жінка вчиться жити без нього, але в думках у неї він живий.

Коли зустрічаються з близькими друзями – кумами, разом згадують Сергія, яким він був веселим, завжди посміхався.

– Він усе своє життя юморив. Навіть на всіх фото воєнних усміхнений. А скільки було комічних випадків – усього не розповіси. В перший рік, як переїхали до цієї хати, посадили на городі картоплю. А там болото, і земля солончак – нічого не росте. Коли пішли вибирати її, там справжній горох. Сергій кинув лопату і пішов кудись. Дивлюся, вже скупався, одягнувся та поїхав у місто. Там купив чотири мішки картоплі, привіз додому й каже: я своє вже викопав. Після того «врожаю» сказав, щоб я на городі вас не бачив більше.

Він із тещею дуже дружив. Хлопці з роботи розповідали, що він казав – теща у нього золота. Дуже він нас усіх любив. Був надійним, справжнім, чудовим батьком та дуже дбайливим чоловіком. Нам його дуже не вистачає, – каже дружина загиблого військового.

Мирослава УКРАЇНЬСЬКА

Відеоінтерв'ю проекту «Я – дружина військового» з Оленою Савченко – дивіться на нашому ютуб-каналі за посиланням:

Нові назви вулиць Кременчука

На чю честь перейменували центральні вулиці міста

Кременчуцькі вулиці перейменовують, позбуваючись свого радянського та імперського минулого. На мапах та адресних покажчиках з'являються нові назви

Ми нарахували, що загалом з початку декомунізації у Кременчуці з'явилося понад 200 нових імен та назв, присвячених певним подіям. Частина з них перейменували у 2016 році. З початком повномасштабної війни на нас чекало друге «велике перейменування»

Серед нових прізвищ є відомі імена, знайомі кожному українцю. Є кременчужани, які вже ніколи не пройдуть вулицями рідного міста: їх забрала війна.

Є прізвища тих, хто робив наше місто кращим або має кременчуцьке коріння та став відомим на весь світ. Є відомі історичні постаті та події. А є українці, що були вбиті, ув'язнені, закатовані радянською владою і надовго викреслені з історії. І про них знають далеко не всі.

Ми «пройшлися» перейменованими вулицями та зібрали їх докупи. І тепер по кожному району міста розповімо про ці імена.

Пров. Дмитра Темкіна

(вул. Крупської)

Дмитро Темкін – голлівудська зірка родом із Кременчука. Композитор, що чотири рази отримував Оскар. Народився у Кременчуці.

У 30 років Дмитро вступає до Петербурзької консерваторії потім імігрує задля кар'єри та опиняється в Америці. До початку 30-х років Темкін вже став одним із найпомітніших композиторів Голлівуду. У 1950-х і на початку 1960-х років він перебував на вершині слави, отримавши чотири Оскари за шість років (1952-1958). Він був заявлений на два Оскари (за музику до фільму та пісню) за «Саме опівдні», і отримав ще дві статуєтки Оскара за «Високий і могутній» та «Старий і море». Загалом за свою понад тридцятирічну кар'єру в кіно Темкін номінувався на цю нагороду 22 рази.

Проте своє життя він доживав у Європі. Його твори продовжують використовуватись у фільмах. У початкових титрах гучної картини Квентіна Тарантіно «Безславні виродки» (2009) звучить темкінська тема з «Форта Аламо».

Вул. Винахідниці Ющенко

(вул. Генерала Іринєєва)

Перша жінка-програміст, першою у світі створила мову програмування для комп'ютера. Увійшла до галереї програмістів у знаменитому Музеї комп'ютерної історії в

Кремнієвій долині. Саме наша українка своїми програмними розробками набагато років випередила своїх колег із Великобританії та США, створивши раніше за всіх власну розробку, «Адресна мова програмування». Вона стала прототипом інших алгоритмічних мов, які фактично започаткували нинішні комп'ютерні технології. Катерина стала першою в СРСР докторкою фізико-математичних наук у галузі програмування, розробляла алгоритми й програми вирішення завдань у галузі термоядерних процесів, космічних польотів і ракетної техніки, складала програми розрахунку балістики для ракетно-космічних комплексів, займалась надскладними розрахунками для запуску першого супутника.

Катерина родом із Чигирини на Черкащині. Зростала у вчительській сім'ї. У 17 років як дочку «ворога народу» (батьків засудили на 10 років тюрми) її відрахували з Київського університету. Продовжити навчання вдалося в Узбекистані.

До України Катерина повернулася після війни. Спочатку викладала математику, фізику, креслення у звичайній школі у містечку Стрий на Львівщині, згодом очолила відділ програмування Інституту математики АН УРСР, керувала секцією Ради з кібернетики та була членом редколегії журналу «Кібернетика».

Пров. Симона Петлюри

(вул. Челюскінців)

Один із символів боротьби за незалежність України. Голова директорії УНР, організатор українських збройних сил, військовий міністр («військовий генеральний секретар») першого українського уряду Центральної

Ради в 1917-1918 рр. Добився дозволу від Тимчасового уряду Росії на створення ЗС України. Українізував усі гарнізони на території України, а також резервні полки. Вся військова адміністрація була замінена українськими патріотами.

22 січня 1919 Директорія УНР підписала з урядом Західної України «Акт злуки», вперше об'єднавши Західну, Центральну і Східну Україну в єдину державу. Симону Петлюрі вдалося закласти основи української державності та її армії. Директорія зазнала військової поразки від Росії. Симон Петлюра боровся за незалежність України в еміграції. Вбитий найманцем убивцею більшовицької росії у Парижі у 1926 році.

Пров. Володимира Сосюри

(пров. Твардовського)

Визнаний класик української поезії, його твори вивчають за шкільною програмою. Такого статусу Сосюра набув ще за свого життя, у радянські часи. При цьому за плечима мав і службу в Армії УНР, і дружбу

з багатьма представниками «розстріляного відродження», і навіть перебування у психіатричній лікарні, з якої втік. Вважався одним із найуспішніших радянських письменників, але кілька разів опинявся за крок від ув'язнення або знищення.

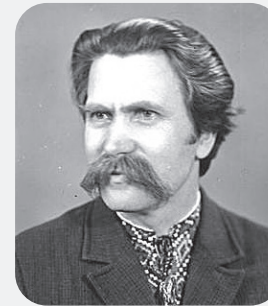
У 1934 році Володимира Сосюру за «націоналістичні ухили» виключили з партії та Співки письменників України. Він переживав це вкрай тяжко і на деякий час навіть опинився на Сабуровій дачі – так називали психіатричну лікарню у Харкові. Звідти втік і добився переведення до Підмосков'я.

Звернувся з листом до Сталіна, де були такі слова:

«В 1934-м году меня исключили из партии как зоологического националиста, а я не мыслю жизни без партии. Меня доводили до мысли о самоубийстве, но я не сделал этого потому, что слишком много страдал украинский народ, чтобы его поэты стрелялись... Ты мое единственное спасение и прибежище. Отец! Спаси меня!!!».

Деякі дослідники вважають, що саме це врятувало Сосюру і дало змогу вижити у страшні 30-ті. Під час німецько-радянської війни Володимир Сосюра як військовий кореспондент виїжджав на фронт, зустрічався з бійцями, читав їм свої вірші, брав участь у відбудові зруйнованого Хрещатика. 1948 року за збірку «Щоб сади шуміли» здобув Сталінську премію першого ступеня. Лауреатові премії мали виплатити 100 тисяч карбованців СРСР. На такі кошти можна було придбати 12 автомобілів «Москвич-400».

Але автор вірша «Любіть Україну!» став «персоною нон грата» радянської літератури, його твори перестали видавати, він жив під постійною загрозою арешту. Ситуація змінилася на краще тільки після смерті Сталіна. В останні роки свого життя Володимир Сосюра знову багато писав. Велике видання його творів у десяти томах побачило світ уже після його смерті.

Вул. Левка Лук'яненка

(вул. Горького)

Левко Лук'яненко – саме він у 1991 році на аркуші із зошита написав чернетку Акта про незалежність України, який з трибуни зачитав Леонід Кравчук. Видатний діяч українського національного руху, політв'язень, що двічі відбував покарання і загалом відсидів майже 27 років через свої проукраїнські погляди, одного разу був засуджений до розстрілу...

Ще у радянські часи створив підпільну партію Українська Робітничо-Селянська Спілка (УРСР), за що обласний суд засудив його до розстрілу. Звинуватили в тому, що він «виношував ідею відриву УРСР від СРСР, підривав авторитет КПРС, зводив наклепи на теорію марксизму-ленінізму». Проте Верховний Суд замінив розстріл 15-ма роками позбавлення волі.

Після звільнення увійшов до складу Української Гельсінської групи і вже наступного року знов отримав черговий термін. Помилуваний наприкінці 80-х, після чого вирушив до України.

У 1990-х був обраний головою Української республіканської партії, одним із керівників «Національного фронту», чотири рази обирався депутатом ВР (зокрема, від БЮТ). Помер у 2018 році у віці 89 років.

Вул. Івана Мазепи

(до 2016 р – вул. Бутиріна)

Єдиний гетьман, під чією булавою українські землі перебували поспіль 22 роки.

Під час Північної війни уклав угоду зі шведським королем Карлом XII, за якою Швеція мала забезпечити звільнення України з-під влади Москви за допомогу

українців у війні проти московитів. Вороги його вважали хитрим політиком і зрадником. Прихильники стверджували, що він прагнув порятунку та процвітання для рідної землі.

Період його правління характеризувався відродженням гетьманської України, передусім Києва – її духовного центру, розвитком культури, а також піднесенням соціального та релігійного життя. За правління гетьмана Україна зберігала свою економічну самостійність. Мазепа і його уряд всіляко сприяли малому і середньому підприємству. В часи Мазепи значно розширилася національна торгівля, й особливо із закордоном. Масштаби величю і пишного будівництва у Києві в добу гетьмана Мазепи порівнюють із часами великих київських князів. Помер у 1709 році, за кілька місяців після поразки в Полтавській битві.

«Піккардійська Терція» в Кременчуці

Потужний виступ, теплий прийом

Кременчужани тепло прийняли гурт «Піккардійська Терція», який виступив у Міському палаці культури минулого вівторка, ввечері 24 жовтня

Особливістю львівського гурту, який на сцені вже понад 30 років, є те, що його учасники виконують пісні а капела, створюючи музику власними голосами. Цього вечора на сцені з музичними інструментами був лише бубон, але голоси співаків наповнили зал своєю глибиною, їм вдалося створити дивовижно об'ємне звучання. Солісти Андрій Капраль та Ярослав Нудик приголомшливо брали високі ноти, змушуючи глядачів аплодувати.

У музичному портфоліо вокальної формації «Піккардійська Терція» – твори 12 мовами світу. Ось і в Кременчуці вони виконували пісні не лише українською, а й французькою, польською, італійською.

Зал був майже повний, і містяни охоче підспівували артистам, а коли гурт наприкінці вечора виконав композицію «Ой у лузі червона калина», люди вже співали стоячи. Глядачі навіть розгорнули прапор України.

ФОТО: КИРИЛО ВОРОНЦОВ

«Піккардійська Терція» вийшла на біс, але поціновувачі музики в залі та на балконі не хотіли відпускати артистів, ще довго не йшли та аплодували, бажаючи почути від виконавців ще кілька композицій.

Вже після концерту авторка цього матеріалу почула, як люди у холі Міського палацу культури захоплювалися співом «Піккардійської Терції» і казали, що чудово провели вечір. І з цим важко не погодитися.

Катерина ТУРУБАРА

У Кременчуці побачили упирів і вурдалаків

У минулий понеділок, 23 жовтня, жителі та гості Кременчука зібралися у Міському палаці культури на горор-виставу «Вій, або Страшна таємниця Гоголя», яку до нашого міста вдріг привіз полтавський Сучасний театр

ФОТО: КИРИЛО ВОРОНЦОВ

Це була не канонічна вистава за твором Миколи Гоголя, а радше дотепна авторська адаптація Дмитра Рачковського. Як і очікувалося, було багато містики, а декорації та освітлення вдало доповнювали цю сюжетну лінію.

Було цікаво спостерігати за самим Гоголем та його ставленням до коханої у вирі подій, які відбувалися на сцені Палацу культури.

І хоч розпочалася вистава згадкою про Вія, глядачі його так і не побачили.

– Мені дуже сподобалося авторське бачення класичного твору. І те, що вони сюди влили й долю Гоголя. І хоч не було Вія, нам все одно сподобалося, – поділилася враженнями Валентина.

– Я теж чекала Вія. Навіть камеру весь час тримала в руках. Але, на мою думку, виставу скоротили, – додала Маріанна.

Вдячні глядачі традиційно проводжали артистів оплесками та вигуками «браво».

– Мені найбільше сподобалися Хома Брут та Панночка. Актори добре виклалися, – розповів Сергій.

Володимир ДМИТРЕНКО

Веслувальники клубу «Драгонком» вибороли срібло в «Осінньому марафоні»

Веслувальники клубу «Драгонком» із Горішніх Плавнів успішно завершили спортивний сезон у Києві. Спортсмени в напруженій боротьбі здобули срібні нагороди в марафоні

Цього року в «Осінньому марафоні» в Києві взяли участь 19 команд з усієї країни. Випередити горішньоплавнівських спортсменів вдалося лише господарям змагань із команди «Сальса».

– Наші веслувальники здобули друге місце на марафонській дистанції вісім кілометрів у відкритому класі завдяки тому, що всі члени команди чітко виконували всі настанови та інструкції, – зазначив тренер спортивного клубу «Драгонком» та ДЮСШ №3 Сергій Ханчевський.

Він розповів, що змагання «Осінній марафон» проходять уже понад десять років, але минулого року їх скасували, тому що був масовий обстріл столиці. У 2021 році на цих змаганнях наша

команда в змішаному класі посіла третє місце.

Днем раніше на веслувальному каналі, розташованому на Матвіївській затоці, пройшли змагання на човнах типу «аутригер». Серед спортсменів клубу «Драгонком» гарні результати показали Ігор Амельчєна, Надія Шило, Ольга Карпенко, Кирило Лазоренко.

Тренер Сергій Ханчевський розповів, що спортсмени до нинішніх змагань готувалися кілька років, і взагалі, за його словами, «підготовка – це дуже тонка сутність, бо у кожного тренера свої плани, задуми та секрети».

Тренування відбувалися протягом сезону в затоці Барбара та в інших місцях. Варто зазначити, що в клубі «Драгонком» займаються багато спортсменів, які раніше були вихованцями ДЮСШ №3 та з

віком не залишили заняття цим видом спорту.

Ще одним фактором 15-річної та успішної діяльності клубу є підтримка з боку спонсорів і партнерів.

– Клуб відчуває постійну підтримку з боку міської влади і особисто від міського голови Дмитра Бикова, протягом нашої участі у змаганнях будь-якого рівня він постійно з нами на зв'язку, цікавиться результатами, позитивно сприймає успішні виступи і з розумінням – невдачі, – розповідає спортсмен клубу Руслан Клименко. – Хочеться також відзначити сприяння з

боку керівництва гірничодобувних підприємств компанії «Феррекспо», профспілкового комітету Полтавського ГЗК і благодійного фонду Полтавського ГЗК. Ми вдячні за цю багаторічну і системну підтримку від партнерів та спонсорів, це дає змогу жителям міста долучатися до занять спортом, пропагувати здоровий спосіб життя та демонструвати відповідальне ставлення до власного здоров'я, брати участь у змаганнях національного та міжнародного рівнів та виборювати медалі найвищого гатунку.

Вероніка БІЛОДІД

Змагання з легкої атлетики за сприяння олімпійського комітету

На стадіоні «Політехнік» у Кременчуці відбулися змагання з легкої атлетики пам'яті Володимира Кисельова

Організували турнір за сприяння Полтавського обласного відділення Національного олімпійського комітету України. Про це повідомили на facebook-сторінці відділення НОК у Полтавській області 23 жовтня. У змаганнях взяли участь понад 100 дітей від 7 до 16 років.

Спортсмени змагалися в таких видах легкої атлетики:

- біг на 100 метрів
- стрибки у довжину
- штовхання ядра

На турнір запросили кременчуцьку спортсменку, учасницю олімпійських ігор з легкої атлетики Ольгу Ляхову. Вона привітала учасників змагань та побажала їм успіхів у спорті. Переможці змагань отримали медалі та кубки від Полтавського обласного відділення Національного олімпійського комітету України.

Хокейний клуб «Кременчук» програв київському «Соколу»

Хокеїсти «Кременчука» зіграли проти київського «Сокола» в рамках п'ятого туру чемпіонату України з хокею

Хоч «Кременчук» і лідирував у першому періоді, але надалі кияни змогли зрівняти рахунок. В останньому періоді «Соколи» вибороли перемогу.

– Програшна серія «Кременчука» після цієї невдачі становить безпрецедентних три матчі, – прокоментували у Федерації хокею України.

«Кременчук» – «Сокол» (Київ) – 1:3 (1:0, 0:1, 0:2)

Срібні призери чемпіонату України з фрі-файту

Вихованці КМ КДЮСШ ім. Кисельова у складі збірної Полтавщини взяли участь у чемпіонаті України фрі-файту в розділі самбішен фйот (боротьба). Кременчужани в команді посіли друге командне місце, поступившись першому в три срібні нагороди

Чемпіонат проходив у Хмельницькому. У змаганнях взяли участь понад 400 спортсменів із 15 областей України.

Збірну Полтавської області представляли 50 спортсменів із Лубен, Горішніх Плавнів та Кременчука. Загалом збірна області здобула: 10 золотих, сім срібних та 10 бронзових нагород.

У здобутку юних дзюдоїстів – бронзові та срібні медалі

Вихованці спортивного клубу «Кремень Дзюдо» вибороли шість призових місць на дитячому всеукраїнському турнірі із дзюдо

Змагання проходили у Києві і тривали два дні. За першість у турнірі змагалися 600 спортсменів з усієї України.

Кременчужани вибороли шість призових місць. Дмитро Нестеровський посів друге місце. Бронзові медалі завоювали Тимофій Скребло, Степан Чернявський, Олександра Юдіна, Дар'я Пшенична, Євгенія Мамон.

Греко-римські борці здобули 13 медалей

Учні та випускники Кременчуцького спортивного ліцею ім. Піддубного вибороли призові місця у Кубку Полтавщини U – 20 (2004 – 2005) та чемпіонаті області серед дорослих із греко-римської боротьби. Загалом спортсмени взяли 13 призових місць

Кубок та чемпіонат проходили в Полтаві. У здобутку борців – сім золотих, три срібних та три бронзових медалі.

Кременчуцькі призери:

- U-20:**
- Матрос Вадим – 1 місце (55 кг) КСЛ
 - Різниченко Богдан – 1 місце (60 кг) КСЛ
 - Сапун Всеволод – 1 місце (63 кг) ШВСМ
 - Мохун Артем – 3 місце (63 кг) АВАНГАРД
 - Шевченко Ерік – 1 місце (67 кг) ШВСМ
 - Іваніна Олександр – 2 місце (72 кг) АВАНГАРД
 - Комаревцев Антон – 2 місце (77 кг) АВАНГАРД
- Серед дорослих:**
- Сапун Всеволод – 1 місце (63 кг) ШВСМ АВАНГАРД
 - Мохун Артем – 3 місце (63 кг) АВАНГАРД
 - Сандуленко Арсен – 2 місце (67 кг) КСЛ
 - Шевченко Ерік – 1 місце (72 кг) ШВСМ
 - Іваніна Владислав – 1 місце (77 кг) ШВСМ
 - Комаревцев Антон – 3 місце (77 кг) АВАНГАРД
- До змагань спортсменів готували Сергій Бузько та Анатолій Коханевич.

Вероніка БІЛОДІД

ПРОГНОЗ ПОГОДИ В КРЕМЕНЧУЦІ

Четвер, 2 листопада	П'ятниця, 3 листопада	Субота, 4 листопада	Неділя, 5 листопада
MIN +8	MIN +6	MIN +7	MIN +15
MAX +12	MAX +10	MAX +15	MAX +19
мінлива хмарність	мінлива хмарність	мінлива хмарність	мінлива хмарність

Астропрогноз на 6 – 12 листопада

ОВЕН

Зможете забути про роботу і повністю присвятити себе близьким. Поміритесь з тими, кого образили. Намагайтеся спокійно поставитися до несподіваного візиту друзів.

ТЕЛЕЦЬ

Ви на себе стільки звалили, що просто незрозуміло, як впораетесь. Емоцій – через край. Середина тижня загрожує вам як фінансовими втратами, так і різними неприємностями.

БЛИЗНЮКИ

Вас турбує ситуація, якимось пов'язана з фінансами і сім'єю. Не піддайтеся почуттям, обдумуйте кожен свій крок. У сім'ї не варто бути підозрілими, частіше поступайтеся близьким і вони підуть вам назустріч.

РАК

Обставини зміняться на краще і ви зможете здійснити всі свої плани. У кращий бік мінятиметься й фінансове становище.

ЛЕВ

Роботи не так щоб дуже, і в особистому, сімейному житті – повний штиль. У середині тижня спробуйте вибратися в гості.

ДІВА

З'являється явне небажання йти на роботу і примхи, прагнення бути вдома і тихенько займатися господарством. Зате у вихідні виявиться висока активність: швидкий шопінг, максимум уваги своїй половині.

ТЕРЕЗИ

Намагайтеся контролювати себе на початку тижня, коли спалах гніву може виставити вас посміховиськом, а велика розмова з колегою напевно налаштує проти вас колектив. Домашні теж не в захваті від вас.

СКОРПІОН

Ймовірно, з нудьги вам захочеться змінити щось у собі і в навколишньому оточенні. Займіться собою. Але не варто забувати і про роботу. Тим паче, що фінансова ситуація чекає на своє вирішення.

СТРИЛЕЦЬ

Достатньо вдалих тижень. Вирішиться проблема, що потребувала вашої уваги весь минулий тижень. У середині тижня можна чекати поліпшення фінансового добробуту.

КОЗЕРІГ

Непогано, хоча трохи нервово. Ситуація не на вашу користь, але не варто себе накручувати, будуючи помилкові припущення. Не провокуйте начальство, не дратуйте близьких, уникайте непотрібних витрат.

ВОДОЛІЙ

Щось у вашому житті зміниться. Вам можуть запропонувати нову роботу: навіть якщо на нинішній усе погано, попросіть пару днів на роздуми. Порадьтеся з близькими і лише тоді ухвалюйте рішення.

РИБИ

Тиждень спокійний: і в роботі, і в коханні, і в сімейному житті все практично без змін, хоча особливих успіхів теж чекати не доводиться.

ЦІКАВИЙ ФОТОФАКТ

Кременчуцька міська художня галерея відновила роботу після ракетного обстрілу. Тепер відвідувачів зустрічає чорний кіт Лев, який із задоволенням дає лапку кременчужанам та прогулюється з ними по галереї.

Тепер у місті дві пухнасті окраси в закладах культури – ще є рудий Панько з бібліотеки на Соборній. Галерея працює з **середи до неділі, з 10:00 до 17:00** (понеділок, вівторок – вихідні).

Адреса: Кременчук, вулиця Коцюбинського, 4.

РЕЦЕПТ ТИЖНЯ

Салат із буряка з гарбузом

Дуже простий, швидкий і смачний салат приємно прикрасить звичайний обід або вечерю

Складові:

- 1 шт буряк
- 250 г гарбуза
- 50 г сир фета
- 50 г руколи
- 0,5 ч. л. чебрецю
- 100 г зерен граната
- 2 ст. л. оливкової олії
- 2 ч. л. діжонської гірчиці
- 1 ч. л. спеції та приправи

Загортаємо буряк у фольгу та запікаємо у духовці при 200°C протягом години.

Очищаємо буряк та нарізаємо кубиками.

Нарізаємо гарбуз середніми кубиками, викладаємо у форму, посипаємо чебрецем і спеціями. Збризнемо трішки ложкою оливкової олії. Гарненько все перемішуємо та запікаємо 20 хвилин за 200°C.

Нарізаємо фету, додаємо приправлені буряк та гарбуз. Акуратно перемішуємо інгредієнти.

Змішаємо олію та діжонську гірчицю, заправимо салат цим соусом.

Салат із гарбуза з буряком посипаємо зернами граната, прикрашаємо гілочками руколи.

Буряк та гарбуз можна, звичайно, не запікати, а відварити. Проте, для апетитного вигляду слід порізаний буряк спочатку полити олією та перемішати, а потім додавати всі інші інгредієнти.

Для гострого смаку спробуйте вичавити зубчик часник та додати у салат трішки лимонного соку.

Гарного вигляду салату з гарбуза та буряка додасть поріzana соломкою червона цибуля.

Готовий салат із буряком та гарбузом можна посипати кунжуттом, зернятками гарбуза.

КНИГИ

Ляказочки, таємниця дзвоника та Позасвіття

Діти, мабуть, найкращі читачі, бо коли, як не в дитинстві, майже кожна книга здається цікавою та захопливою. А якщо вона ще і яскрава, з гарною поліграфією, то «сама так і проситься до рук»

Ось саме такі книги для дітей від Українського інституту книги й отримала одна з бібліотек нашого міста, а точніше бібліотека-філія №1 КМПП, що на проспекті Лесі Українки, 13.

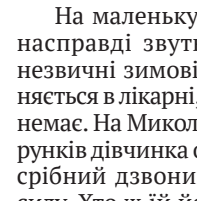

Ірен Роздобудько «Ляказочки»

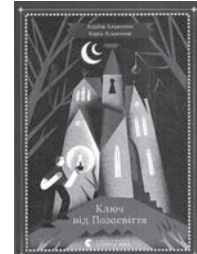
Ця книжка для зовсім маленьких читачів. До неї входять одинадцять кумедних і повчальних ляказочок, тобто казок-лякачок від письменниці Ірен Роздобудько з креативними ілюстраціями художниці Надьожної (Надії Кушнір).

Ось початок однієї з них. Жила собі дівчинка Софійка. Їй було три роки. Одного разу мама повела Софійку помилуватися ялинкою. Але дівчинка не захотіла – вона закапризувала і тільки й повторювала: «Хочу булочку! Хочу булочку!». І тоді до неї прийшла Велика Булка...

Віка Мізюк «Муха, дзвоник і Різдво»

На маленьку дівчинку Муху (яку насправді звать Марійка) чекають незвичні зимові свята. Її бабця опиняється в лікарні, і зв'язку з нею майже немає. На Миколая серед інших подарунків дівчинка отримує дивовижний срібний дзвоник, який має чарівну силу. Хто ж їй його подарував і навіть що? Мусі потрібно встигнути приготуватися до Різдва і до повернення бабусі, дати раду собі й котові, зграям пташок, що чомусь заповнили місто, загадковій Білій Пані, яка з'явилася невідь-звідки, і головне – розгадати таку таємницю срібного дзвоника. Без найкращої подружки Люсі і найзапеклішого ворога Андрія Марійка з усім цим точно не впоралась б. А ще – не дізналась б, що дива трапляються, і навіть найхолодніше серце може розтанути від широго дотику.

Альбін Альвтеген. Карін Альвтеген «Ключ від Позасвіття»

Дванадцятирічний Лінус із матою і сестрою Ліннесю їде на літо в Тракеборг, у химерний дерев'яний будинок, що вже багато років стоїть пустою після таємничого зникнення його дивного власника. Здавалось би, літо буде й нецікаве, але вже в першу ніч хлопчик чує дивні шуми в стінах, а невдовзі починають зникати речі. Коли ж Лінус вирушає оглядати будинок, під поламаними дошками підлогою знаходить ключ. Хто його заховав і що він відмикає?

Катерина ТУРУБАРА

ПРИТЧІ

Красуня

Дорогою йшла жінка, гарна як квітка. Раптом вона помітила, що за нею йде чоловік. Жінка звернулася до нього:

– Скажи, навіщо ти йдеш за мною?

Чоловік відказав:

– О, владарка моего сердца, твої чари ведуть мене за тобою. Тобі я хочу освідчитись у коханні, бо ти поклала мое сердце.

Красуня поглянула на юнака і згодом промовила: – Як ти міг закохатися в мене? Моя молодша сестра набагато красивіша і привабливіша за мене. Зачекай трохи, вона скоро йтиме цією ж дорогою.

Чоловік поглянув на шлях. Дійсно, вдалині виднівся жіночий силует. Чоловікові хотілося скоріше побачити красивішу жінку, тому він пішов назустріч... Але... жіночий силует невдовзі перетворився на стареньку в латаній хустині.

Ображений хлопець наздогнав красиву жінку. Він гукнув знівсіло:

– Скажи, як настільки красива жінка може бути такою лукавою?

Красуня посміхнулася і мовила:

– Так, я обманула тебе. Але ти ще гірший брехун, ніж я.

Ти сказав, що закоханий у мене, але це неправда. Чи не так? Інакше ти б не залишився чекати на красивішу дівчину.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...з 1991 року в європейських країнах морква вважається не овочем, а фруктом.

...тільки на 20% світлин, розміщених в інтернеті, ви можете побачити щось інше, крім оголених жінок.

...розмах крил «Боїнга 747» більший, ніж довжина польоту першого літака.

...найбільше людей народжується у вівторок. Найменше – в суботу та неділю.

...у Японії є банкомати, які перед видачею нагрівають банкноти до 200 °C, аби дезінфікувати їх.

...У місяці, який починається з неділі, обов'язково буде п'ятниця 13-е.